

Výroční zpráva o činnosti Horolezeckého klubu Ostaš za rok 2010

Jiří Škop, předseda klubu

Datum: leden 2011

Vážení členové Horolezeckého klubu Ostaš, vážení hosté,

dovolte, abych Vám nyní přednesl Výroční zprávu o činnosti klubu v uplynulém roce.

Nutno předeslat, že loňský rok se nesl v duchu průběžného plnění plánu akcí, jakož i plnění úkolů, k jejichž plnění zavázala členská konference vrcholné orgány klubu.

Ne vše se podařilo zorganizovat, ne všechna jednání se podařilo vyvolat, případně je pro nás pozitivním způsobem uzavřít... bude tedy věcí této členské konference, aby buď trvala na pokračování prací na splnění zadaných úkolů a dala k tomu orgánům klubu potřebný mandát, případně aby na naplnění těchto úkolů svým usnesením rezignovala.

Letošní výroční konference je specifická tím, že je volební. Volby, které dnes musíme provést, se týkají zvolení předsedy klubu a výboru klubu pro další dva roky. V návaznosti na volbu předsedy pak bude novým (nebo staronovým) předsedou klubu nově konstituováno i předsednictvo klubu ve složení, místopředseda, hospodář a tajemník.

V posledním volebním období vykonával funkci místopředsedy Michal Stuchlík, funkci hospodáře Jarda Ulvr, funkci tajemníka Jirka Seifert. Členy výboru v tomto období byli Jirka Koutský, Áda Kadlec, Kája Nováček, Petr John, Pavel Axman, Dany Drechsel a Marek Lacina. Všem těmto patří velký dík za to, že během uplynulých dvou let vykonali pro klub a jeho členy penzum práce, a to zdarma (za vynaložení svých vlastních prostředků) často po nocích, o sobotách nebo nedělích.

Při své volbě tedy pamatujte na to, že volby jsou určitým zúčtováním, kdy se můžete vyjádřit ke způsobu vedení klubu, a k jeho dalšímu směřování. Kdy můžete vyjádřit svůj názor k tomu, zda byl klub veden a spravován dobře, či naopak je třeba volbou kandidátů pomoci ke změnám ve vedení klubu.

Z tohoto místa si dovolím Vás požádat o důsledné zvážení volby zejména při hlasu pro předsedu klubu. Sám jsem ve funkci předsedy klubu již od roku 1996 a na způsobu výkonu této funkce může být z mé strany znát určitá profesní slepota. Současně mi na výkon funkce předsedy zbývá čím dál tím méně času, přičemž s ohledem na výkon jiných veřejných funkcí, studium a soukromý život je občas až zázrakem, že se mi podaří svolat schůzi, či připravit nebo organizovat některou z klubových akcí. Myslím, že mezi letitými členy

výboru nebo předsednictva jsou schopní borci, pro které by výkon funkce předsedy klubu byl logickým vyústěním jejich bafuňářské práce a odměnou za jejich letitou práci pro klub a oddanost klubu. Nicméně, je to Váš hlas, a já nejsem povolán k tomu, abych nyní z tohoto místa jakkoliv Vaši volbu ovlivňoval tím nebo oním směrem... přejděme tedy ke zprávě o činnosti v loňském roce...

Usnesením loňské členské konference byl schválen následující plán akcí:

Novoroční Open (leden)

Tajfunky 2010 (únor)

Otevírání skal (duben)

Instruktažní den (květen)

O Krále Ostaše (červen)

Zájezd do lezecké oblasti (červenec)

Brigáda Na Ostaši (říjen)

Poslední slanění (říjen/listopad)

Maškarní merenda (listopad)

Usnesení minulé členské konference pak zavazovalo vrcholné orgány klubu, ale i některé z jeho členů, k dalším aktivitám. Je třeba říci hned z počátku, že ne všechny plány a smělé vize se podařilo uskutečnit.

- *Členská konference nařídila předsednictvu, aby jednalo se Sokolem o využití finančních prostředků z příspěvků Města. Současně Členská konference udělila Výboru mandát pro rozhodnutí v uvedené věci.*
- *Členská konference uložila Výboru projednat otázku „Ročenky HKO“*
- *Členská konference schválila umístění Stanov HKO na internetové stránky klubu*

1. Novoroční Open 2010

Nový rok jsme tradičně zahájili závodem v obtížnostním lezení na naší umělé lezecké stěně v sokolovně. Závodu se účastnilo přibližně 33 mužů a 11 žen, přičemž v závodě měla zastoupení i reprezentace (a to jak dospělácká, tak juniorská). Nad tradičně výbornou úroveň závodu dohlížel hlavní rozhodčí Áda Kadlec, bezvadné a precizní zpracování výsledkových dat zařídil Bonati (Jarda Ulvr), a cesty pro závod připravili Prtka (Jirka Koutský) a Alberto (Pavel Hrubý).

Závod se podařil, což bylo zřejmé jak z přímých reakcí závodníků bezprostředně po závodě, tak z reakcí, které se objevily na internetových lezeckých serverech (Lezec.cz, Hudy.cz., horosvaz.cz). Pohodu bylo cítit i v organizačním teamu, který průběh závodu nakonec hodnotil večer po závodě v restaurantu Sokolovna.

Článek věnovaný průběhu závodu byl zveřejněn jak na oddílové vývěsce, tak v Polickém měsíčníku, a konečně i na serveru Lezec.cz a v časopise Montana.

Dlužno poznamenat, že krom sponzorských darů ve formě cen, které zajistil Alberto, a části občerstvení, zajištěnou Heřmanem, jsme na pořádání závodů obdrželi i účelovou dotaci z rozpočtu města Police nad Metují.

2. Tajfunky 2010

Loňský ročník se vyznačoval zejména tím, že naším klubem bylo rezignováno na funkci pořadatele, a byla využita forma *public-private-partnership*, kdy závod pořádají všichni a zároveň nikdo.

Zima relativně přála, a tak se závod konal i na celkem malém množství sněhu. Pod Homolí (a vlastně na celém Boru) bylo nechumeleno, machovští kamarádi postavili můstek, zajistili hospodu v Nízkosrbský, takže nic nebránilo uskutečnění závodu.

Závod byl podařanej, a účastnilo se ho kolem 35 borců, a krom drobných úrazů přežili opět všichni celkem ve zdraví (což je hlavní)! Velkým nešvarem závodu se bohužel stalo nedodržování pravidel, a to zejména u slalomu, kdy

borci, kterým se nepodaří projet čistě brankou, neváhají závod dojet... Samozřejmě, že bujení toho nešvaru napomáhá laxní přístup rozhodčích, kdy za tato nedodržení pravidel nejsou udíleny sankce nebo diskvalifikace... pro roky příští bylo navrženo stavět slalom řidší – spíše obří – a striktně diskvalifikovat... uvidíme, kam další vývoj tohoto závodu povede...

Díky opětovně velice zdařilému večírku v restaurantu U Božky však nejsem schopen o průběhu závodu, ani o průběhu after párty říct nic víc, než že jsem jel a dojel☺, a že pohár nezůstal v Machově. Výsledky byly opět prezentovány na vývěsce, jakož i na webu městysu Machov (který tím dal jasně najevo, za jak důležitý tento závod je v machovské kotlině považován).

V roce loňském byl závod negativně hodnocen Správou CHKO Broumovsko, neboť nebyl pořadatelem předem Správě ohlášen, nicméně Správě CHKO bylo vysvětleno, že závod neměl pořadatele a jednalo se o akci živelnou. S ohledem na tento zájem ochranářů bych pak v systému zavedeném v loňském roce pokračoval...

3. Otevírání skal na Ostaši

Vloni, zejména díky počasí, se akce zúčastnilo celkem málo členů, nicméně díky Pařílkovi a Medvědovi se již akce účastnil nový potěr, takže nás bylo nakonec celkem dost.

V rámci akce byla v Dolním labyrintu Ostaše západně pod Fořt Peregrýnem vylezena nová věž, pojmenovaná ORTOGONÁLNÍ MATICE... za tento název vděčíme Axmánkovi, nicméně doporučuji – zejména humanitním jedincům – se ho vůbec na význam tohoto fenoménu neptat...☺

Skály byly opět otevřeny klasickým klíčem a šampíčkem, a to tak že důstojně. Jsem sám zvědav, jak otevírání skal dopadne v roce letošním☺ Nicméně, už vloni po otevření skal jsme se domluvili, že když tak nějakou novou věž ze země vykopeme☺

4. Instruktažní den

V loňském roce nebyl Instruktažní den uspořádán... otázkou je, zda byla důvodem neexistence členů, které by bylo třeba vzdělávat, nebo zda byly na vině mé státnice.

V letošním roce by se realizační team měl zasadit o to, aby vše proběhlo, a to jak po stránce přípravy, tak po stránce vlastního provedení. Mohu směle říct, že bych rozhodně uvítal, kdyby se některá z kompetentních osob, například člen, který je členem Skalní záchranné služby, případně někdo z klubových instruktorů, ujala vedení této akce formou osobního závazku. Pokud se úkolu dobrovolně nikdo nezhostí, hrozí, že tento úkol bude svěřen direktivně komukoliv ze členů rozhodnutím výboru klubu.

Při Instruktažním dnu samozřejmě předpokládám spolupráci se Skalní záchrannou službou, přičemž výpomocí při Instruktažním dnu by nám tento spolek mohl určitým způsobem splatit půjčování lezecké stěny pro jejich výcvik.

5. Oddílový zájezd na Hruboskalsko

Proběhl podle vzoru zájezdů z let předchozích v termínu cyrilo-metodějohusových svátků, ale s jedním malým rozdílem. Rozdílem byla změna ve volbě lokality, kdy byly Labské pískovce nahrazeny Hruboskalskem.

Šéfem zájezdu byli děleně Prtka a Axmánek. Ubytování zajistili Majkl s Hrošulí. Počasí bylo velice příznivé, bohužel...

Skupině se v oblasti podařilo opět několik přelezů těžkých cest (tahoun Prtka), včetně několika hromadnějších výstupů (tzv. „hroboso“) v krásných kolmých a mírně převislých osolených stěnách.

Při akci zjistilo několik borců a borkyň, že doma je holt doma, a že krásné klasické výstupy na Hrubici mohou někdy být pekelně děsivými záležitostmi.

Nicméně po akci panovala mezi účastníky opět spokojenost, a chuť vytrvat v této krásné tradici, zejména už třeba proto, že se akce zúčastnil i Arabův kamarád Rost'a Horčík.

6. Lezecký závod „O Krále Ostaše“

Této akci vládl opět Marek (Láca), s podporou našeptávače Heřmana, a připraven byl výsledkový servis prostřednictvím Bonatiho.

Závod byl připraven, a přálo i počasí, takže se opět ve věžích Ostaše závodilo a to od pátečního podvečera. Závodu se účastnilo 9 lezeckých dvojic borců a 1 družstvo borkyň. Vítězem se stala dvojice Prtka + Gromas, kteří vylezli 75 věží v terénu a 3 věže pivní cestou. Pivní zdolání věže ve finále zmožilo jen Jenkyse, který se trochu povaloval po terase hospody na Ostaši. Výrazným počinem bylo i umístění dvojice Láca – Heřman... je možné říci, že kdyby se tito borci nemuseli soustředit na pořádání závodu, a nemuseli s sebou druhý den táhnout lezkyni Olču, která neměl spolulezce, byla by z toho bezpochyby bedna.

7. Maškarní merenda

Gestorem akce byla opět Marta.

Bylo plánováno, že do půlnoci bude probíhat Merenda 2009, a od půlnoci merenda 2010 (v rámci nápadu dvě merendy za jedny prachy). Nakonec zůstalo jen u zbožného přání, a merenda nebyla opět uspořádána.

Členům klubu, věrným přátelům této akce, jakož i našim sympatizantům se za neuspořádání akce tímto omlouvám, přičemž doporučuji tuto akci buď do plánu roku 2011 nezařazovat, nebo ji zařadit s tím, že bude jasně od počátku stanovena osoba odpovědná za pořádání akce (a nebude to již zdiskreditovaná Marta).

Bude-li tedy vůlí této konference rozhodnuto o zachování této akce, apeluji na všechny, kteří se chtějí bavit, aby za touto akcí neviděli jen zábavu, ale i určité množství práce sháněním sálu, kapely a sponzorských darů počínaje, prodejem místenek a vstupenek pokračujíc, a přípravou tomboly, jejím prodejem a vyhlášením konče.

8. Brigáda na Ostaši a Poslední slanění

V loňském roce jsme v rámci brigády pokračovali v pořádání dvou akcí v jednom, a brigáda byla opět spojena s posledním slaněním, přičemž obě akce se konaly opět na Ostaši.

Chytří členové si tuto akci vybírají cíleně, neboť se v jednom dni zúčastní dvou akcí a velice účinně plní členskou povinnost. Obou částí dne se účastnil požehnaný balík členů a přátel, a do hospody jsme se nakonec málem nevešli.

V rámci brigády jsme se pokusili o opravu stezky u Prokleté, a přetlučení slaňáků na čtyřech věžích (Sova, Bradavka a další v Dolním labyrintu). Zda je stezka bezpečná bude vyzkoušeno až při jarním lezení, neboť nás od práce vyhnala tma.

Bezprostředně po brigádě bylo přistoupeno k Poslednímu slanění.

Závěrečná fáze akce probíhající v hospodě měla velkou podporu členů i přátel sympatizujících s klubem, pročez zabukovaných dvacet míst nestačilo, a část lidí byla nucena popít venku nebo odejít domů, což mne mrzí... příště bude třeba lépe koordinovat účast nečlenů na této akci, resp. přístup do hospody umožnit pouze členům klubu, a nečleny vpustit až poté.

9. Skalní brigády

V uplynulém roce byly svolány celkem 2 brigády (1 × Adršpach, 1 × Ostaš). Účast našich členů na brigádě pořádané provozovatelem turistického okruhu ve spolupráci s Oblastní vrcholovou komisí byla vzhledem k ostatním oddílům v oblasti značně nadprůměrná – za což patří všem účastníkům dík... v rámci brigády v Ádru se naše skupina podílela na drobném pokusu o úpravu svahu a přístupové pěšiny u Koberců. Nicméně, zásah byl koncipován jako dočasný, a bude třeba v tomto místě provést zásah kvalitnější, za pomoci více lidí a techniky. O brigádě na Ostaši jsem se zmínil již v předchozím bodě.

Opět však nemohu z tohoto místa mlčet ke skutečnosti, že jsem na brigádách viděl opět ty stejné tváře. Dravé mládí vyzbrojeno řadou ortodoxních nezlomných výmluv jaksí na tuto – byť nemilou – ale potřebnou činnost nereflektuje... těm, co mají zájem pomoci dobré věci (a v případě Ádru i sobě), patří dík, neboť i tato jejich činnost vrhá na náš klub, a na lezce jako sociální

skupinu, příznivé světlo. Pozitivním výsledkem skončila brigáda na Ostaši (pozitivum je spatřováno především v tom, že se udělalo něco pro lezecké přístupy ke skalám, a rovněž v tom, že se jí zúčastnilo 25 členů klubu a 5 lidí z klubů jiných.

10. Ochrana přírody a dodržování pravidel lezení

Dodržování lezení v otevřených lezeckých obvodech, a dodržování pravidel lezení, by mělo patřit k samozřejmostem každého jednoho z nás. Ad jedna je to otázka morálky, a ad dvě je to otázka etiky, která rozhodně nepatří k těm opomenutelným stránkám našeho sportu.

Mějte toto nadále na paměti. Pokud naše činnost bude i nadále probíhat v souladu s platnými pravidly (rozuměj – zákony, povoleními, zákazy, interními instrukcemi svazu, apod.), nebude naše činnost ze stran státního aparátu (zejména ochrany přírody) omezována.

V pádě, že je nám bližší rebelování a anarchismus, musíme počítat s tím, že nám bude hřiště „za odměnu“ zmenšováno, a že jednotlivci budou popoháněni před spravedlnost.

11. Webové stránky klubu, vývěska

Podařilo se nám udržet web funkční, a Sejfy celkem obstojně rozhybal vývěsku.

Dlužno zmínit, že funkčnost webu byla zajištěna za notného přispění Jónyho, kterej stránky ve složitějších případech aktualizuje. V jednodušších případech aktualizuji stránky sám, s tím, že pokud by byl zájemce o tuto práci, pak mu rád předám potřebné přístupové klíče a kódy. Nicméně stránky fungují na adrese www.hkostas.cz, a plní svoji informativní funkci.

Vývěsní informační skříňka na sokolovně se nám taky posunula dopředu, a je poměrně aktuální. Velmi často také doplňuje nebo duplikuje funkci webových stránek. Hrdou funkci nástěnkáře vykonává nyní k naší plné spokojenosti Sejfy. Materiály k vyvěšení mu můžete zasílat na mailovou adresu, která je uvedena v kontaktech na našem webu.

12. Horolezecký klub Ostaš

Počet členů oproti roku předchozímu se nepatrně zmenšil. Proces oddělení zrna od plev by mohl být pomalu u konce, a počet členů by se počtem 46 lidí mohl stabilizovat. S ohledem na zvýšení ceny vstupného na naši stěnu pak lze očekávat postupné navyšování počtu členů. Nicméně, zatím pro toto tvrzení neexistují žádné hmatatelné důkazy ve formě množících se přihlášek... nicméně, uvidíme později.

Osobně si myslím, že členové nám odcházejí zejména v důsledku vysokých členských příspěvků, kdy po kumulativním načítání částek hrazených našemu klubu, Tělocvičné jednotě Sokol a konečně Českému horolezeckému svazu, tvoří konečná částka poměrně značnou sumu, která v mnoha případech nemá odpovídající protihodnotu. V případě příspěvků klubu je za členským příspěvkem třeba vnímat režii klubu, servis, který klub pro člena zajišťuje, ve formě přípravy a pořádání klubových akcí, či ve formě provozování lezecké stěny s tím.

V případě členských příspěvků lezeckému svazu je třeba si uvědomit, že režie organizace sdružující několik tisíc členů si vyžádá určité nároky na personální zajištění s tím, že některé funkce na svazu holt nelze zajistit jinak než prostřednictvím placených zaměstnanců. Převážná část rozpočtu je pak rozdělena mezi jednotlivé komise svazu, které prostřednictvím financí zajišťují pořádání závodů, reprezentační snahy v různých oblastech, ale také věnují nemalé částky do zajištění naší bezpečnosti při lezení obecně, nebo bezpečnosti při lezení ve skalních oblastech, a konečně svaz z prostředků získaných ze členských příspěvků hradí náklady spojené se zajištěním lezení ve venkovních terénech, které se téměř vždy nachází v chráněných oblastech. Jednání s ochránáři jsou náročná a vyžadují častou spolupráci s odborníky. Tedy i stran svazu může člověk odtušit, za co odevzdává ČHS svůj desátek. Samozřejmě nemalou částkou ČHS doplácí na slovenských chatách slevy, které chataři dávají člům ČHS za ubytování.

Jako nejproblematictější se samozřejmě jeví členský příspěvek ČOSu. Sokol, krom odpustku nájmu za den závodů v sokolovně, nepřináší skrze příspěvek žádnou hodnotu svým členům – lezcům zpět. Nic pro nás nezařizuje, nepořádá pro nás žádné závody, nevyjednává podmínky pro lezení v chráněných oblastech, neplatí slevy na chatách ve slovenských horách. S ohledem na další zvýšení příspěvku je možná na čase přehodnotit dohody

uzavřené v minulosti s TJ Sokol (tj. stěna v sokolovně bez placení nájmu s tím, že všichni členové klubu budou zároveň členy TJ Sokol). Otázkou první je, kolik by vlastně TJ Sokol požadovala za nájem prostoru pro stěnu a za hodiny, které v sokolovně máme... otázkou druhou pak je kolik v konečné fázi Sokolu přinášíme... otázkou třetí pak je, zda náš rozpočet může ustát rozvázání stávajících dohod, či zda náš rozpočet může ustát proplacení členského příspěvku TJ Sokol bez přímé finanční účasti člena? Konečně otázkou čtvrtou je, kolik by nám TJ Sokol měl dávat ze získaného příspěvku od města a od ČOS? A zda by tato částka postačila na zmíněné proplácení příspěvků TJ Sokol za členy. Myslím, že toto jsou otázky, které bychom dnes a právě zde měli prodiskutovat a nalézt nějaká řešení.

Doufám, že se nám podaří překonat všechny nezdary, a že náš klub i my samotní zažijeme dobrý rok!

K tomu, aby byl rok pro klub rokem dobrým, je třeba, abychom se jen nevezli s davem, a nečekali, až za námi někdo přijde a poníženě nás požádá o pomoc při pořádání nějaké akce, důležité je přicházet s nabídkou pomoci iniciativně.

A nejen s pomocí, ale i s aktivitou směřující ke zkvalitnění pořádaných akcí, ke zlepšení jejich přípravy, k navýšení počtu členů klubu na akcích pořádaných klubem a podobně. Je třeba vnímat klub jako rodinu přátel majících společný zájem, a nikoliv jen jako prostředek k možnosti chodit trénovat na lezeckou stěnu, či moci vstupovat mimo značené cesty v chráněných územích.

Klub je živoucí organismus, a to, jak se projevuje navenek, není jen dílem výboru, předsednictva, nebo dílem mým, ale především dílem Vás členů. Pokud si zvolíme cestu, že pohodlné je se vézt, tak pak se musíme smířit s tím, že spousta věcí zůstane na půl cesty, a nic nebude dokonalé (ale bude to). A výmluva, že zrovna já nemám na práci pro oddíl čas je dost lichá a samolibá... ten čas nemá dnes nikdo, a přesto se spousta lidí snaží vedení klubu pomoci. Doufám, že lidí ochotných pro klub odvést práci bude přibývat.

13. Závěr

Ještě jednou děkuji všem, kteří se průběhu roku zasloužili o dobrou reprezentaci našeho klubu, a zároveň těm, kteří reprezentují náš klub dobře

odvedenou prací při organizaci našich klubových akcí, nebo prací ve výboru, či předsednictvu.

Děkuji Vám za pozornost!!

Do nového roku Vám přeji vše dobré, stálé zdraví a mnoho pěkných chvil ve skalách, horách, bílých pláních nebo u piva!!!

Hore zdar!

Jiří Škop
předseda klubu